

S a n g

paa

Hans Majestæt Kongens Fødselsdag,

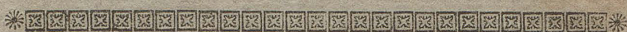
den 26de Januar 1828.

For Selskabet: Den gode Hensigt.

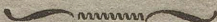

Trykt hos Chr. Dahl, N. S.

Me l. Hvor herligt er mit Fødeland o. s. v.

1881 JANUAR 1882 1883

Hvad samler os i festligt Lag?
Hvi fyldes Bægeret til Randen? —
Nordsjernen funkler over Stranden
Med en fordoblet Glæds i Dag;
Født er i Dag os han, som freder
Den De, hvorover Stjernen spreder
Sit Straalevæld, de Bølger blaae,
Den kyske vil, men ei kan naae.

Os hellig Dagen er, den gav
Os meer, end Dnsket kunde hente,
Og meer, end Haabet kunde vente,
Den aabnede os Dafs Grav;

O! den os gav med Fædres Ære
Vor Carl Johan, som kun vil være
En Drot for Nordens frie Mænd,
Trofaste Sønners første Ven.

Saa tit Du kom til Norrigs hender
Og saae vor Færd, vor Tale horte,
Vor varme Kjærlighed Dig rørte
Til meer, end Kjærlighed igjen.

Laae Kronens Edelstene trygge,
Du fandt det var i Granens Skygge;
Var Tro og Ære meer, end Ord,
Du fandt det var i høien Nord.

O miskjend ei Dit Norges Son,
Om end hans Gld for vidt ham førte!
Mistroe ham ei, fordi Du horte
Fra Læben meer, end Priis og Bon!
Hans Kjærlighed til Fædrelandet
Er Kjærlighed til Dig, — hvad Andet?
To Stammer, voxne fra een Rod,
To Sønnere af det samme Blod.

Dybt staaer det skrevet i hvert Bryst
Hvad vi Din Vand, Dit Hjerter skylde;
Den Jubel, hvormed vi Dig hylde
Er Gjenklang af leiet Røst.

Naar Saga skal Dit Drapa skrive,
Vil Taaren paa den gyldne Skive
I Runer falde om Dit Navn,
Og Taaren tyder Sorg og Savn.

Dog lev ved Himlens Baretægt!
Bør Aldrens hvide Sølvkroner
Den gaae i Arv med Land og Throne
I Secler i Din gjæve Slægt!
O! Kjærlighed og Trostaa ene
Er Sølvkronens Edelsfene;
De følge Dig, til Gravens Rand
Vor stolte Drot, vor Carl Johan!